

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 6Csp/89/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119378382
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Baštová
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2021:6119378382.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudkyňou JUDr. Luciou Baštovou v spore žalobcu: R Collectors s. r. o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 50 094 297, právne zastúpeného Advokátska kancelária RELEVANS s. r. o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 47 232 471 proti žalovanej: L. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom U.IXX/XXX, XXX XX P. C., právne zastúpenej JUDr. Petrom Vachanom, advokátom, so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, 010 01 Žilina, IČO: 42 350 026 o zaplatenie 10.454,62 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Konanie v časti o zaplatenie sumy 630,- eur **z a s t a v u j e**.

II. Žalovaná **j e p o v i n n á** zaplatiť žalobcovi sumu 4.552,05 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 6.836,37 eur od 01.09.2017 do 22.03.2018, zo sumy 5825,9 eur od 23.03.2018 do 23.04.2018, zo sumy 5.679,31 eur od 24.04.2018 do 18.06.2018, zo sumy 5.605,98 eur od 19.06.2018 do 17.07.2018, zo sumy 5.579,80 eur od 18.07.2018 do 20.11.2018, zo sumy 5.475,08 eur od 21.11.2018 do 18.12.2018, zo sumy 5.448,90 eur od 19.12.2018 do 11.04.2019, zo sumy 5.330,30 eur od 12.04.2019 do 23.04.2019, zo sumy 5.300,65 eur od 24.04.2019 do 22.05.2019, zo sumy 5.271,- eur od 23.05.2019 do 24.06.2019, zo sumy 5.241,35 eur od 25.06.2019 do 26.07.2019, zo sumy 5.211,70 eur od 27.07.2019 do 10.09.2019, zo sumy 5.182,05 eur od 11.09.2019 do 10.10.2019, zo sumy 5.137,05 eur od 11.10.2019 do 12.11.2019, zo sumy 5.092,05 eur od 13.11.2019 do 13.12.2019, zo sumy 5.047,05 eur od 14.12.2019 do 10.01.2020, zo sumy 5.002,05 eur od 11.01.2020 do 17.02.2020, zo sumy 4.957,05 eur od 18.02.2020 do 20.03.2020, zo sumy 4.912,05 eur od 21.03.2020 do 17.04.2020, zo sumy 4.867,05 eur od 18.04.2020 do 12.06.2020, zo sumy 4.777,05 eur od 13.06.2020 do 20.07.2020, zo sumy 4.732,05 eur od 21.07.2020 do 20.08.2020, zo sumy 4.687,05 eur od 21.08.2020 do 13.11.2020, zo sumy 4.552,05 eur od 14.11.2020 do zaplatenia, a to v mesačných splátkach po 50,- eur, pričom prvá splátka sa stane splatnou 20. deň mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti rozsudku a ďalšie splátky vždy do 20. dňa, toho ktorého nasledujúceho mesiaca až do úplného zaplatenia s tým, že omeškanie s plnením čo i len jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

III. V prevyšujúcej časti žalobu **z a m i e t a**.

IV. Náhradu trov konania stranám sporu **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Právny predchodca žalobcu žalobou doručenou upomínaciemu súdu Banská Bystrica dňa 19.09.2019 a postúpenou Okresnému súdu Kežmarok dňa 29.06.2020 žiadal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 8.581,61,- eur spolu s vyčísleným úrokom z istiny vo výške 948,53 eur (súčet dlžného zmluvného úroku a zákonného úroku z omeškania od momentu poskytnutia úveru do momentu vyhlásenia predčasnej splatnosti), vyčísleným zákonným úrokom z omeškania vo výške 906,48 eur

(od momentu zosplatnenia úveru do vykonania poslednej úhrady žalovanou), zákonným úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 8.581,61 eur od 11.09.2019 do zaplatenia a poplatkami vo výške 18,- eur a na náhradu trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že Poštová banka, a. s. ako veriteľ (právny predchodca žalobcu) a žalovaná ako dlžník uzatvorili dňa 28.10.2014 zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX, ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli o. i. Obchodné podmienky pre spotrebiteľské úvery, Všeobecné obchodné podmienky a sadzobník poplatkov. Žalovaná svojim podpisom na zmluve potvrdila, že sa s týmito dokumentmi oboznámila a súhlasila s ich obsahom. Na základe tejto zmluvy poskytol právny predchodca žalobcu žalovanej peňažné prostriedky v sume 11.000,- eur. Žalovaná sa zaviazala vrátiť žalobcovi istinu a zaplatiť mu úroky, poplatky a iné peňažné plnenia podľa zmluvných dokumentov. V dôsledku omeškania žalovanej s plnením úveru právny predchodca žalobcu úver podľa § 565 v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vyhlásil dňa 15.08.2017 za predčasne splatný. Po vyhlásení predčasnej splatnosti žalovaná časť dlžnej sumy z úveru vo výške 2.069,88 eur zaplatila, pričom jednotlivé splátky a spôsob ich započítania sú uvedené v aktuálnom stave úveru. Pred podaním žaloby ju opätovne vyzval na úhradu dlžnej sumy, žalovaná však žiadnu ďalšiu úhradu nevykonala. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam je žalovaná povinná zaplatiť žalobcovi dlžnú istinu vo výške 10.454,62 eur s príslušenstvom.

3. Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení právny predchodca žalobcu označil a predložil zmluvu o úvere lepšia splátka č. XXXXXXXXXXXX, Upozornenie- výzva na splatenie dlžnej časti úveru s poštovým podacím hárkom, výzvu na úhradu dlžnej sumy s doručenkou a listinu aktuálny stav úveru ku dňu 31.08.2019 a na výzvu súdu predpis splátok k zmluve o úvere č. XXXXXXXXXXXX.

4. Žaloba bola pôvodne podaná ako návrh na vydanie platobného rozkazu v upomínacom konaní, o ktorej upomínací súd rozhodol platobným rozkazom sp. zn. 5Up/938/2019 zo dňa 02.10.2019, proti ktorému podala žalovaná odpor, v dôsledku čoho došlo k zrušeniu platobného rozkazu. Spis bol preto po vyjadrení žalobcu v súlade s § 14 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZUK“) postúpený na prejednanie príslušnému Okresnému súdu Kežmarok.

5. Žalovaná v podanom odpore uviedla, že návrh uplatnený žalobcom v celom rozsahu neuznáva, pretože zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov, nakoľko obsahuje nesprávny údaj o celkovej čiastke spojenej so zaplatením úveru vo výške 20.319,93 eur a tým aj nesprávnu výšku RPMN. Súčin mesačnej splátky a počtu splátok $185,30 \text{ eur} \times 20 = 22.236,- \text{ eur}$ a v prípade mesačnej splátky bez poistenia je vo výške 20.400,- eur ($170,- \text{ eur} \times 20$). Poukázala na rozhodnutia Krajského súdu Trenčín sp. zn. 5Co/245/2017 zo dňa 08.11.2017, sp. zn. 4Co/122/2018 zo dňa 28.06.2018 a Krajského súdu Žilina sp. zn. 5Co/234/2018 zo dňa 26.02.2019, ktoré zhodne uvádzajú, že neuvedenie správnej výšky celkovej čiastky spojenej so zaplatením úveru a správnej RPMN, resp. aj zmätočnej, neúplnej alebo nezrozumiteľnej má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Ďalej tvrdila, že zmluva neobsahuje všetky predpoklady použité na výpočet RPMN s poukazom na rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 8Co/49/2019 zo dňa 26.08.2019. V závere uviedla, že právny predchodca žalobcu v podanej žalobe neuviedol, akým spôsobom s poukazom na § 7 ods. 1 a 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch posúdil jej bonitu, teda či pred uzavretím zmluvy o úvere posúdil s odbornou starostlivosťou schopnosť jej ako spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Z uvedených dôvodov navrhla platobný rozkaz zrušiť a pokračovať v konaní na príslušnom súde.

6. Právny predchodca žalobcu vo vyjadrení k odporu žalovanej uviedol, že nesúhlasí s interpretáciou, podľa ktorej má byť do zmluvy včlenený zložitý matematický vzorec pre výpočet RPMN. Obligatórnosť tohto vzorca nepredpokladá ani sám zákon č. 129/2010 Z. z., ktorý mal zaviesť transpozíciu smernice Európskeho parlamentu a rady 2008/48/ES z 23.04.2008, pričom poukázal na čl. 19 tejto smernice. Matematický vzorec v prílohe 1 smernice je zároveň uvedený aj v zákone č. 129/2010 Z. z. a jeho zverejnením v zbierke zákonov ide o dostupný údaj a znalý každému občanovi Slovenskej republiky. V prílohe smernice a zákona je zároveň jasne uvedená legenda, z ktorej je zrejmé, ktoré údaje sú potrebné pre dopracovanie sa k výsledku podľa smernice, a preto poprel, že by v zmluve chýbali predpoklady pre výpočet RPMN, keďže tieto sú uvedené v závere bodu 2.2 v znení: „Predpoklady pre výpočet RPMN: RPMN bola vypočítaná za predpokladu, že dlžníkovi bude poskytnutý úver....Na účely výpočtu RPMN sa použili celkové náklady Dlžníka spojené so ZoÚ s výnikou poplatkov, ktoré musí....“ Ďalej tvrdil, že aj z predpokladu uvedeného priamo v zmluve je zrejmé, že predpokladmi pre výpočet RPMN v zmluve sú:

výška čerpaného úveru, dátum čerpania, počet a výška splátok. Zo zložitého matematického vzorca je absolútne nemožné, aby si laik akým je spotrebiteľ overil výpočet RPMN, aj preto spotrebiteľia si tento výpočet overujú na interaktívnych kalkulačkách prostredníctvom webových stránok, ktorý nemožno brať ako záväznú výšku RPMN. Je preto potrebné rátať s možnými odchýlkami pri zadávaní nesprávnych vstupných hodnôt, ako je to konkrétne aj v tomto prípade zmluvy rozdielna výška poslednej splátky, pričom kalkulačka počíta s konštantnou výškou splátky, čo vedie k nesúladu v porovnaných údajoch RPMN. Správnosť, resp. nesprávnosť RPMN vie posúdiť len Národná banka Slovenska, ktorá vykonáva dohľad nad subjektami finančného trhu. Poprel aj nesprávne uvedenú celkovú čiastku a celkovú výšku nákladov. Z bodu 2 Zmluvy je zrejmé, že výška anuitnej splátky bola 175,- eur, t. j. výška mesačnej úhrady 185,30 eur ponížená o nepovinné poistné 15,30 eur, čo vyplýva aj so Sadzobníka poplatkov účinného v čase uzatvorenia zmluvy. Tvrdil, že zo zákonného ustanovenia nevyplýva, že celkovou čiastkou, ktorú má spotrebiteľ uhradiť je násobok počtu splátok s ich výškou. Interný systém mu neumožňoval so žalovanou dohodnúť mesačné splátky v sume na desatinné čísla, z čoho vyplýva, že mesačné splátky boli zaokrúhlené smerom nahor, čo následne spôsobilo, že výška poslednej anuitnej splátky nebola v sume totožnej s ostatnými splátkami úveru, ale v sume nižšej, t. j. 89,93 eur (uviedol aj rozhodnutie Krajského súdu Trnava sp. zn. 25Co/201/2017 a Krajského súdu Košice sp. zn. 3Co/253/2018). V závere s poukazom na bod 2.8 Zmluvy tvrdil, že žalovaná bola oboznámená so všetkými zmluvnými podmienkami s tým, že zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 smernice 2208/48 musia byť vyhotovené písomne alebo na inom nosiči, čo oprel o rozhodnutia Súdneho dvora zo dňa 09.11.2016 vo veci C 42/15, a preto zmluva obsahuje všetky náležitosti v zmysle zákona účinného v čase jej uzavretia.

7. Žalovaná vo vyjadrení zo dňa 23.07.2020 k vyjadreniu žalobcu poukázala na ďalšiu obligatórnu náležitosť zmluvy, a to úrokovú sadzbu a ďalšie náležitosti vzťahujúce sa k úrokovej sadzbe v súlade s § 9 ods. 2 písm. i) zákona č. 129/2010 Z. z. Zotrvála na uvedení všetkých predpokladov použitých pre výpočet RMPN v zmluve s poukazom na dôvodovú správu k zákonu č. 129/2010 Z. z. a smernicu Európskeho parlamentu a rady 2008/48/ES, v zmysle ktorej ide o informácie potrebné na porovnanie rôznych ponúk, aby sa spotrebiteľ s dobrou znalosťou veci mohol rozhodnúť, či zmluvu o úvere uzavrie. K tvrdeniu právneho predchodcu žalobcu ohľadne interného systému pre výpočet splátky, keďže posledná splátka je v inej sume dala do pozornosti ustanovenie § 4 ods. 1 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. Konanie právneho predchodcu žalobcu, podľa ktorého posledná alebo aj predposledná mesačná splátka bude oznámená pred splatením úveru zakladá neplatnosť zmluvy. Aj podľa rozhodnutia Krajského súdu Bratislava sp. zn. 6Co/203/2018 zo dňa 25.09.2019 nesprávne uvedenie výšky anuitnej splátky úveru je potrebné posúdiť tak, ako by úverová zmluva informáciu o výške splátky úveru ako svoju základnú náležitosť neobsahovala vôbec. V závere požiadala súd o možnosť uhrádzať zostatok nesplatených istín v mesačných splátkach po 45,- eur.

8. Právny predchodca žalobcu vo vyjadrení zo dňa 06.08.2020 k vyjadreniu žalovanej nesúhlasil s tvrdením žalovanej, že v zmluve o úvere nie je stanovená úroková sadzba, nakoľko táto bola uvedená vo výške 13,90 % a nebola navyšovaná počas trvania záväzkového vzťahu. Zdôraznil, že zmluva obsahuje všetky obligatórne náležitosti, a to tak RPMN, predpoklady pre jeho výpočet ako aj celkovú výšku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, nakoľko podľa § 2 písm. h) zákona č. 129/2010 Z. z. celkovou čiastkou sa rozumie súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. Z týchto dôvodov je namieste, aby súd žalobe v celom rozsahu vyhovel.

9. Podaním doručeným súdu dňa 11.01.2021 právny predchodca žalobcu- Poštová banka, a. s. navrhol zmenu sporových strán na strane žalobcu a žiadal, aby súd pripustil vstup spoločnosti R Collectors s. r. o. namiesto doterajšieho žalobcu, a to z dôvodu, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok bola pohľadávka doterajšieho žalobcu ako postupcu voči žalovanej ako dlžníkovi, postúpená tejto spoločnosti ako postupníkovi. Súd uznesením zo dňa 18.01.2021 vyhovel návrhu žalobcu a pripustil zmenu strán sporu na strane žalobcu. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 25.01.2021.

10. V spore bolo nariadené pojednávanie na deň 29.01.2021, na ktoré sa nedostavil žalobca ani jeho právny zástupca, ktorí svoju neúčast' ospravedlnili a súhlasili s tým, aby súd pojednával v ich neprítomnosti. Na pojednávanie sa nedostavila ani žalovaná a jej právny zástupca, ktorí svoju neúčast' na pojednávaní taktiež ospravedlnili a súhlasili s prejednaním sporu v ich neprítomnosti. Nakoľko nebol podaný dôvodný návrh na odročenie pojednávania ani dôvody jeho odročenia, pričom boli splnené aj podmienky § 1 ods. 1 písm. p) vyhlášky MS SR č. 24/2021 o vykonávaní pojednávania, hlavných

pojednávani a verejných zasadnutí v čase mimoriadnej situácie a núdzového stavu, súd v súlade s § 180 Civilného sporového poriadku pojednával v neprítomnosti strán sporu.

11. Pred začatím pojednávania právny predchodca žalobcu písomným podaním zo dňa 22.09.2020 oznámil, že na základe úhrad vykonaných žalovanou od podania žaloby zo dňa 19.09.2019 do dňa 22.09.2020, t. j. vo výške 45,- eur dňa 10.10.2019, vo výške 45,- eur dňa 12.11.2019, vo výške 45,- eur dňa 13.12.2019, vo výške 45,- eur dňa 10.01.2020, vo výške 45,- eur dňa 17.02.2020, vo výške 45,- eur 20.03.2020, vo výške 45,- eur dňa 17.04.2020, vo výške 90,- eur dňa 12.06.2020, vo výške 45,- eur dňa 20.07.2020 a vo výške 45,- eur dňa 20.08.2020 berie žalobu čiastočne späť v časti uplatnenej istiny vo výške 495,- eur a zároveň navrhol, aby súd v tejto časti konanie zastavil. Žalovaná v podaní zo dňa 05.11.2020 súhlasila s čiastočným späťvzatím. Podaním zo dňa 09.12.2020 právny predchodca žalobcu oznámil, že na základe ďalšej vykonanej úhrady žalovanou vo výške 135,- eur dňa 13.11.2020, berie žalobu späť aj v tejto časti. Z dôvodu späťvzatia žiadal, aby súd rozsudkom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť dlžnú istinu vo výške 9.824,62 eur, zákonný úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 8.581,61 eur od 11.09.2019 do 09.10.2019, vo výške 5 % ročne zo sumy 8.536,61 eur od 10.10.2019 do 11.11.2019, vo výške 5 % ročne zo sumy 8.491,61 eur od 12.11.2019 do 12.12.2019, vo výške 5 % ročne zo sumy 8.446,61 eur od 13.12.2019 do 09.01.2020, vo výške 5 % ročne zo sumy 8.401,61 eur od 10.01.2020 do 16.02.2020, vo výške 5 % ročne zo sumy 8.356,61 eur od 17.02.2020 do 19.03.2020, vo výške 5 % ročne zo sumy 8.311,61 eur od 20.03.2020 do 16.04.2020, vo výške 5 % ročne zo sumy 8.266,61 eur od 17.04.2020 do 11.06.2020, vo výške 5 % ročne zo sumy 8.176,61 eur od 12.06.2020 do 19.07.2020, vo výške 5 % ročne zo sumy 8.131,61 eur od 20.07.2020 do 19.08.2020, vo výške 5 % ročne zo sumy 8.086,61 eur od 20.08.2020 do 13.11.2020 a vo výške 5 % ročne zo sumy 7.915,61 eur od 14.11.2020 do zaplatenia, súdny poplatok a trovy konania.

12. Podľa § 145 ods. 2 Civilného sporového poriadku ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

13. Podľa §146 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatíu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

14. Vzhľadom k tomu, že právny predchodca žalobcu vzal svoju žalobu sčasti späť skôr, než sa začalo pojednávanie, súd postupujúc podľa citovaných ustanovení Civilného sporového poriadku I. výrokom konanie v rozsahu späťvzatia žaloby žalobcom zastavil.

15. Predmetom posúdenia v spore tak po čiastočnom späťvzatí žaloby žalobcom ostal nárok žalobcu na zaplatenie 9.824,62 eur s príslušenstvom tak, ako je uvedené v jeho písomnom podaní zo dňa 09.12.2020, resp. v bode 11 tohto odôvodnenia.

16. Súd po oboznámení sa s obsahom žaloby, odporom žalovanej, vyjadrením žalobcu k podanému odporu, ďalšími vyjadreniami strán sporu a na základe vykonaného dokazovania listinnými dôkazmi predloženými žalobcom, ktoré tvoria súčasť spisu a vykonanie ktorých nebolo žalovanou namietané ani spochybnené ani súdom vyhodnotené ako nedôvodné či neúčelné, zistil nasledovný skutkový stav:

17. Dňa 28.10.2014 právny predchodca žalobcu a žalovaná uzatvorili Zmluvu o úvere lepšia splátka č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 11.000,- eur a ktorý sa žalovaná zaviazala vrátiť spolu s dohodnutými úrokmi vo výške 13,90 % ročne v 120 mesačných splátkach vo výške 185,30 eur (spolu s poistením vo výške 15,30 eur), splatných vždy do 20. dňa v mesiaci s dátumom prvej mesačnej splátky dňa 20.11.2014 a dátumom konečnej splatnosti 20.10.2024. V zmluve je ďalej uvedené, že žalovaná by mala zaplatiť celkovú čiastku úveru v sume 20.319,93 eur, pri priemernej RPMN vo výške 10,86 % a RPMN banky vo výške 14,82 %. Pri súčine všetkých splátok predstavuje celková čiastka, ktorú mala žalovaná zaplatiť žalobcovi sumu 22.236,- eur (120 mesiacov x 185,30 eur). V zmluve nie je uvedený údaj o celkovej výške nákladov. Nakoľko žalovaná nesplácala úver riadne a včas, právny predchodca žalobcu dňa 15.08.2017 vyhlásil predčasnú splatnosť úveru. Predtým žalovanú vyzval na úhradu dlžnej pohľadávky vo výške 1.140,69 eur, ktorá pozostávala z omeškanej splátky vo výške 1.131,69 eur a poplatkov vo výške 9,- eur, v lehote 15 kalendárnych dní od doručenia výzvy. Žalovaná pokračovala v úhrade pohľadávky aj po vyhlásení predčasnej splatnosti a celkovo

podľa listiny aktuálneho stavu úveru ku dňu 31.08.2019 a pripočítajúc právnym predchodcom žalobcu v žalobe uvedenú úhradu aj zo dňa 10.09.2019 uhradila sumu 5.817,95 eur, t. j. túto sumu uhradila do podania žaloby. Podľa vyjadrenia žalobcu zo dňa 22.09.2020 od 19.09.2019 do 22.09.2020 uhradila sumu 495,- eur a podľa jeho vyjadrenia zo dňa 09.12.2020, dňa 13.11.2020 uhradila sumu 135,- eur. Z toho vyplýva, že žalovaná celkovo na sumu úveru 11.000,- eur uhradila sumu 6.447,95 eur (3.748,07 eur do zosplatnenia, 2.069,88 po zosplatnení a 630,- eur po podaní žaloby).

18. Z listiny označenej ako aktuálny stav úveru ku dňu 31.08.2019 vyplýva, že žalovaná dňa 29.10.2014 vyčerpala úver vo výške 11.000,- eur v dvoch častiach, a to vo výške 5.489,74 a následne vo výške 5.510,26 eur. Ďalej sú v listine zaznamenané zaplatené splátky v rozsahu dátum splátky, mena a výška splátky s uvedením na úhradu čoho boli jednotlivé splátky započítané- poplatky, úroky a istina. Z úhrad vyplýva, že žalovaná odo dňa 20.11.2014 do dňa 26.07.2019, čo bol dátum poslednej úhrady uvedený v listine uhradila v splátkach rôznej výšky celkovo sumu 5.788,30 eur.

19. Listom označeným ako Upozornenie- výzva na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 19.07.2017 banka upozornila žalovanú, že ku dňu 19.07.2017 je jej pohľadávka viac ako tri mesiace po lehote splatnosti vo výške 1.140,69 eur, s tým, že ak nedôjde k jej úhrade v lehote 15 kalendárnych dní od doručenia výzvy, banka pristúpi k zosplatneniu úveru. Výzvu podľa priloženého poštového podacieho hárku žalovanej odoslala dňa 20.07.2017. Výzvou na úhradu dlžnej sumy zo dňa 15.08.2017 banka oznámila žalovanej, že dňa 15.08.2017 sa stala jej pohľadávka predčasne splatnou v celom rozsahu a zároveň ju vyzvala na úhradu dlžnej sumy v celkovej výške 11.618,02 eur v lehote 10 kalendárnych dní od doručenia výzvy. Výzvu podľa priloženej doručenky žalovaná prevzala dňa 21.08.2017.

20. Z predpisu splátok k zmluve o úvere č. XXXXXXXXXXXX predloženého bankou vyplýva splatnosť každej splátky k 20. dňu v mesiaci a výška splátok je od 1. po 119. splátku vo výške 185,30 eur mesačne a 120. splátka je vo výške 88,57 eur (z toho je z každej splátky poistné vo výške 15,30 eur).

21. Podľa § 52 ods. 1, 2, 3 a 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník znení účinnom ku dňu 28.10.2014 (ďalej len Občiansky zákonník) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

22. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

23. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

24. Podľa §54 ods.1, 2 Občianskeho zákonníka Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejšíe.

25. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu 28.10.2014 (ďalej len zákon č. 129/2010 Z. z.) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

26. Podľa § 1 ods. 8 zákona č. 129/2010 Z. z. ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov.

27. Podľa § 2 zákona č. 129/2010 Z. z. na účely tohto zákona sa rozumie:

písm. g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok;

písm. h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom;

písm. i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19;

písm. j) úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru úroková sadzba vyjadrená ako fixné alebo variabilné percento, ktoré sa na ročnom základe uplatňuje z výšky čerpaného spotrebiteľského úveru.

28. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. veriteľ alebo finančný agent je povinný v dostatočnom časovom predstihu pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred prijatím ponuky o spotrebiteľskom úvere poskytnúť spotrebiteľovi v súlade so zmluvnými podmienkami ponúkanými veriteľom alebo požiadavkami spotrebiteľa informácie o

g) celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, a o ročnej percentuálnej miere nákladov znázornenej pomocou reprezentatívneho príkladu, v ktorom sa uvedú všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov; pri poskytovaní týchto informácií je veriteľ povinný zohľadniť

1. návrh podmienok poskytnutia spotrebiteľského úveru, ktoré veriteľovi oznámil spotrebiteľ, vrátane dĺžky trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a celkovú výšku spotrebiteľského úveru,

2. či zmluva o spotrebiteľskom úvere umožňuje rozličné spôsoby čerpania spotrebiteľského úveru s rôznymi poplatkami alebo úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru a veriteľ používa predpoklad uvedený v prílohe č. 2 časti II písm. b); v takom prípade musí veriteľ uviesť, že iné mechanizmy čerpania spotrebiteľského úveru môžu viesť k vyššej ročnej percentuálnej miere nákladov;

h) výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne o poradí, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

29. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

30. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

31. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

písm. j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov;

písm. k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

32. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

33. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. k veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

34. Podľa § 19 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z. z. ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru sa vypočíta podľa vzorca uvedeného v prílohe č. 2. Na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a iných poplatkov okrem kúpnej ceny, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver. Náklady na vedenie účtu, na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkoľvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom

35. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že vyplnené predložené tlačivo označené ako Zmluva o úvere lepšia splátka má charakter úverovej zmluvy podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, pričom zmluva bola uzavretá medzi bankou ako dodávateľom, ktorej jedným z predmetov podnikania zapísanom v obchodnom registri bolo poskytovanie úverov a fyzickou osobou- nepodnikateľom, ktorá má postavenie spotrebiteľa. V aktuálnom stave úveru bol ako druh úveru uvedený lepšia splátka a aj zo samotnej zmluvy, jej označenia a náležitosti je nepochybné, že sa jednalo o spotrebiteľský úver, pri ktorého právnom posúdení a uplatňovaných nárokoch je potrebné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka, ktorý vo svojej piatej hlave upravuje spotrebiteľské zmluvy a zákon č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu podpisu úverovej zmluvy, t. j. ku dňu 28.10.2014.

36. Súd zdôrazňuje, že vzhľadom na povahu zmluvy a postavenie žalovanej ako spotrebiteľa, nepochybne ide v tomto prípade o spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné (§52 ods. 2 OZ). Zo samotnej zmluvy, jej označenia a náležitosti je nepochybné, že sa jednalo o spotrebiteľský úver, ktorého predmetom bolo poskytnutie finančných prostriedkov právnym predchodcom žalobcu žalovanej, bez určenia účelu ich použitia, ktoré sa žalovaná zaviazala splácať v dohodnutých mesačných splátkach. Strany sporu ani nič iné netvrdili.

37. Podľa zákona č.129/2010 Z. z. musí byť spotrebiteľská zmluva uzavretá v písomnej forme a musí obsahovať náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. Po posúdení spotrebiteľskej zmluvy predloženej právnym predchodcom žalobcu je potrebné konštatovať, že táto neobsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti, a preto ma súd za to, že predmetný úver je bezúročný a bezpoplatkový v zmysle § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. z dôvodov, ktoré sú uvedené nižšie.

38. Podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. zmluva o úvere musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, s tým, že sa uvedú všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, pretože v opačnom prípade je poskytnutý spotrebiteľský úver bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 citovaného zákona. Údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (RMPN) je najdôležitejší ukazovateľ ceny úveru. Vyjadruje celkovú úrokovú mieru úveru alebo pôžičky, zohľadňuje nielen úrok, ale aj ostatné poplatky súvisiace s úverom. Obsahuje ročný úrok, úrok z úrokov, výšku úrokovej sadzby určenú v percentách, poplatky, ktoré sú spojené s úverom alebo pôžičkou, ktoré sú zvyčajne jednorazové (poplatok za poskytnutie úveru, za sprostredkovanie, administratívny poplatok), poplatky pravidelné, ktoré sa platia spolu so splátkou úveru v mesačnej/štvrtročnej periodicite (poplatok za úverový účet, poistenie schopnosti splácať úver), pričom tieto poplatky je potrebné pri každom úvere platiť, zaradiť do RPMN. Okrem toho, že podľa § 19

zákona č. 129/2010 Z. z. sa ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru vypočíta podľa vzorca uvedeného v prílohe č. 2., je potrebné zdôrazniť, že na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom..... tak, ako to uviedol aj právny predchodca žalobcu a žalovaná zdôraznila uvedenie všetkých predpokladov použitých na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov vo svojich vyjadreniach. V posudzovanej zmluve je uvedená RPMN vo výške 14,82 %. Pri výpočte RPMN vychádzajúcim z výšky poskytnutého úveru 11.000,- eur, pri dobe splácania 120 mesiacov a výške splátky 185,30 eur je výška RPMN 17,36 %. V prípade, ak budeme vychádzať pri výpočte RPMN z výšky splátky 170,- eur bez poistenia je výška RPMN 14,75 %. Nakoľko v zmluve absentujú údaje pre správny výpočet RPMN (podľa § 19 ods. 2 prvá veta zákona č. 129/2010 Z. z. na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a iných poplatkov okrem kúpnej ceny, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver- celkové náklady nie sú v zmluve uvedené, rovnako aj § 2 písm. i) odkazuje pri výpočte RPMN na celkové náklady) je obtiažne určiť správnu výšku RPMN. Aj keď sa sám právny predchodca žalobcu niekoľkokrát vo svojich vyjadreniach odvolával na celkové náklady úveru, je potrebné a nevyhnutné uviesť, že v predloženej zmluve o úvere uvedenie výšky celkových nákladov absentuje. Vychádzajúc zo zmyslu a účelu právnej úpravy, nesprávne uvedenie RPMN má rovnaký následok ako jej neuvedenie. Iba uvedenie správnej výšky RPMN si splní svoj účel pravdivo informovať spotrebiteľa o podmienkach v úverovej zmluve. Podľa rozsudku Krajského súdu Prešov sp. zn. 10Co/27/2017 zo dňa 13.12.2017 je navyše irelevantné či zmluva obsahuje vyššiu alebo nižšiu nesprávne uvedenú RPMN. Cieľom uvedených ustanovení zákona je pravdivo informovať spotrebiteľa, čo sa v danom prípade nestalo. Niet preto pochyb o tom, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa, a preto je potrebné z tohto dôvodu podľa § 11 ods. 1 písm. b) a písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. považovať spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov. V tomto prípade neobstojí ani tvrdenie právneho predchodcu žalobcu, že zmluva obsahuje všetky predpoklady pre výpočet RPMN, ani vyjadrenie, v ktorom sa rozsiahlo zaoberal problematikou predpokladov pre výpočet RPMN, ani jeho tvrdenie, že musel v rámci výpočtového interného systému zaokrúhliť splátky smerom nahor, a preto sú posledné splátky uvedené v nižšej sume. Spotrebiteľ má právo na to, aby bol správne a pravdivo informovaný o náležitostiach zmluvy, ktorú uzatvára, a to v súlade s § 4 ods. 1 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. aj o ročnej percentuálnej miere nákladov znázornenej pomocou reprezentatívneho príkladu, v ktorom sa uvedú všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, a to už pred uzatvorením zmluvy.

39. Právny predchodca žalobcu sa odvolával na záver bodu 2.2 zmluvy o úvere, kde sú podľa neho uvedené predpoklady pre výpočet RPMN. Súd však musí skonštatovať, že zmluva o úvere lepšia splátka č. 1018027585 v bode 2.2 a ani v žiadnom inom bode takéto ustanovenie, resp. uvedenie predpokladov pre výpočet RPMN neobsahuje. Ohľadne neuvedenia RPMN a ich predpokladov súd poukazuje na ustálenú rozhodovaciu prax aj tohto senátu, a to rozsudok sp. zn. 2Csp/132/2017, 2 Csp/14/2019, 2 Csp/62/2019, ale aj už uvedené rozhodnutia Krajského súdu Trenčín sp. zn. 5Co/245/2017, sp. zn. 4Co/122/2018, či Krajského súdu Žilina sp. zn. 5Co/234/2018, s ktorými sa súd plne stotožňuje.

40. V zmluve o úvere absentuje aj správny údaj o celkovej čiastke úveru, pričom v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. je to jedna z osobitných náležitostí, ktorá musí byť uvedená v zmluve. Celková čiastka podľa § 2 písm. h) zákona č. 129/2010 Z. z. je definovaná ako súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, ktoré spotrebiteľ musí zaplatiť. V zmluve nie je nikde uvedená výška celkových nákladov spojených so spotrebiteľským úverom. Aj keď uvedenie výšky celkových nákladov nie je osobitnou náležitosťou zmluvy o úvere a ich absenciu zákon nespája so sankciou bezúročnosti a bezpoplatkovosti, uvedenie výšky celkových nákladov je potrebné jednak pre správne vyčíslenie celkovej výšky úveru a taktiež aj pre výpočet RPMN podľa § 19 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. a tieto údaje, ako už bolo vyššie uvedené sú nevyhnutnými náležitosťami zmluvy o úvere a musia byť v zmluve uvedené v správnej výške, aby nedochádzalo k zavádzaniu spotrebiteľa. Z definície pojmu celkovej čiastky úveru je nepochybné, že táto musí byť súčtom výšky úveru a celkových nákladov spojených s úverom. Keďže v zmluve nie je uvedená výška celkových nákladov, súdu nie je známe, ako veriteľ dospel k celkovej čiastke úveru uvedenej v zmluve vo výške 20.319,93 eur, keďže táto suma nezapovedá ani súčinu mesačnej splátky úveru a počtu mesačných splátok s poistením vo výške 22.236,- eur (185,30 eur x 120 mesiacov), ani

súčinu pri výške splátok bez poistenia 20.400,- eur (170,- eur x 120) a dokonca ani pri výpočte podľa predpisu splátok, ak by súd zohľadnil, že výška poslednej splátky je 88,57,- eur. V takom prípade by vyšla celková čiastka úveru 22.139,27 eur (185,30 eur x 120 + 88,57). Správny údaj o celkovej čiastke úveru je sám o sebe dôležitou informáciou pre klienta spotrebiteľa pri rozhodovaní o výhodnosti toho ktorého úveru, a to už pred uzatvorením zmluvy (viď § 4 ods. 1 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z.). A teda nielen spotrebiteľovi, ale ani súdu nie je zrejmé, ako veriteľ určil celkovú čiastku úveru, ktorú mala žalovaná zaplatiť a to napriek tomu, že vo vyjadrení zo dňa 22.06.2020 a aj zo dňa 06.08.2020 uviedol, že zmluva explicitne obsahuje celkovú čiastku úveru (nie však správne). Nesprávne uvedenie celkovej čiastky úveru je v rozpore s povinnosťou pravdivo informovať spotrebiteľa. Aj z dôvodu neuvedenia tejto povinnej náležitosti zmluvy je spotrebiteľský úver podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. bezúročný a bez poplatkov. Aj tu je možné poukázať na ustálenú rozhodovaciu prax tohto senátu, a to rozsudok sp. zn. 2Csp/132/2017, sp. zn. 2Csp/14/2019, sp. zn. 2Csp/62/2019, ale aj už uvedené rozhodnutia Krajského súdu Trenčín sp. zn. 5Co/245/2017, sp. zn. 4Co/122/2018, či Krajského súdu Žilina sp. zn. 5Co/234/2018, s ktorými sa súd plne stotožňuje.

41. Vychádzajúc z § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. je povinnosťou veriteľa uviesť v zmluve výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Veriteľ priamo v zmluve uviedol, že výška mesačnej úhrady je 185,30 eur a náklady spojené s poistením schopnosti splácať úver sú 15,30 eur mesačne pri počte mesačných splátok 120. V predpise splátok je uvedená výška od 1. po 1119. splátku 185,30 eur mesačne a 120. splátka je vo výške 88,57 eur. Právny predchodca žalobcu už vo vyjadrení zo dňa 22.06.2020 uviedol, že interný výpočtový systém mu neumožňoval dohodnúť so žalovanou mesačné splátky v sume na desatinné čísla, z čoho vyplýva, že mesačné splátky boli zaokrúhlené smerom nahor, čo následne spôsobilo, že výška poslednej anuitnej splátky nebola v sume totožnej s ostatnými splátkami úveru, ale v sume nižšej, t. j. 89,93 eur a na podporu správnosti tohto tvrdenia uviedol aj rozhodnutie Krajského súdu Trnava sp. zn. 25Co/201/2017 a Krajského súdu Košice sp. zn. 3Co/253/2018. Súdu je z činnosti právneho predchodcu známe, že o výške posledných splátok informuje spotrebiteľa dodatočne, a to skôr, ako nastane čas konečného splatenia úveru. Vzniknutý preplatok, pokiaľ by uhradil viac, ako je celková čiastka úveru pri riadnom splácaní by následne spotrebiteľovi vrátil. Súd aj vzhľadom k predmetnému vyjadreniu žalobcu nemá pochybnosti o tom, že zo strany veriteľa nebola dodržaná zákonná náležitosť v podobe uvedenia správnej výšky splátky, a to v súlade s § 4 ods. 1 písm. h) už pred uzatvorením zmluvy. To je len ďalší z dôvodov, prečo je potrebné považovať spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov. Nie je prípustná skutočnosť, že ak spotrebiteľ má podľa zmluvy platiť 120 splátok v rovnakej výške, aby boli posledné splátky, resp. posledná splátka rôzna. Takto určený prehľad splátok je len mäťúci a taktiež v rozpore s povinnosťou pravdivo informovať spotrebiteľa.

42. Všetky vyššie uvedené nedostatky zmluvy o úvere len potvrdzujú dôvodnú obranu žalovanej spočívajúcu v tom, že predmetný úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Pre zdôraznenie pravdivosti tohto tvrdenia súd cituje z rozsudku Krajského súdu Bratislava zo dňa 25.09.2019 sp. zn. 6Co/203/2018: „Odvolací súd súhlasí s názorom žalobkyne, že v zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z.z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok, poplatky). Pokiaľ § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. (v znení účinnom k 23.5.2012) uvádza pojmy „výška“, alebo „počet“, či termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je treba za použitia eurokomfortného výkladu dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa (viď uznesenie NS SR sp. zn. 3Cdo 146/2017 zo dňa 22. 2. 2018). V úverovej zmluve je však uvedená nesprávna (klamlivá) výška mesačnej splátky úveru (101,75 eur). Žalobkyňa v konaní pred súdom prvej inštancie totiž uviedla, že výška 69. a 70. splátky bola v skutočnosti iná (nižšia) ako uvedená v zmluve (101,75 eur), a to 67,41 eur (69. splátka) a 0 eur (70. splátka). Nesprávne uvedenie výšky anuitnej splátky úveru je potrebné posúdiť tak, ako by úverová zmluva informáciu o výške splátky úveru ako svoju základnú náležitosť neobsahovala vôbec. Zmluva o úvere je preto považovaná za bezúročnú a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z.) pre nedostatok náležitostí uvedených v § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. (nesprávna výška a počet mesačných splátok úveru v neprospech spotrebiteľa). Na uvedenom závere nič nemení ani odvolacia argumentácia žalobkyne, že po zaplatení poslednej „plnej“ výšky splátky banka zasiela dlžníkovi informáciu ohľadom skutočnej výšky poslednej, resp. predposlednej splátky úveru, pretože takýto postup banky ako veriteľa nemá oporu v zákone o spotrebiteľských úveroch. Skutočná výška splátok musí byť zrejmá priamo z obsahu úverovej zmluvy a

preto nepostačuje, ak sa o nej spotrebiteľ dozvie neskôr (v prejednávacom prípade až počas súdneho konania). Naviac dotknutá spotrebiteľská zmluva neobsahuje ani konkrétny údaj o celkovej čiastke, ktorú musí žalovaná zaplatiť. Pokiaľ žalobkyňa argumentuje tým, že v zmluve je všeobecný odkaz, že celkovú čiastku úveru predstavuje súčet výšky úveru a celkových nákladov úveru, treba uviesť, že ani takto získaný údaj nezodpovedá skutočnosti, keďže - ako to uviedla žalobkyňa v rámci svojej procesnej obrany - 69. a 70. splátka bola nižšia, ako v zmluve uvedená. Súčet výšky úveru (3.900 eur) a celkovej výšky nákladov (2.491,42 eur) podľa údajov zo zmluvy činí 6.391,42 eur, ale súčin počtu mesačných splátok (70) a výšky splátok (101,75 eur) predstavuje 7.122,50 eur. K údaju o celkovej čiastke vyplývajúcej z úverovej zmluvy sa nedá dospieť ani zohľadnením správnej výšky posledných dvoch mesačných splátok úveru (67,41 eur a 0 eur), pretože pri tejto alternatíve celková výška úveru činí 6.986,41 eur. Podľa ustálenej rozhodovacej praxe teda došlo k naplneniu ďalšieho zákonného predpokladu bezúročnosti a bezpoplatkovosti úverovej zmluvy podľa § 11 ods. 1 písm. b/ zák. č. 129/2010 Z.z. pre rozpor zmluvy s § 9 ods. 2 písm. j/ zákona (klamlivý údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť). Obrana žalobkyne odkazujúca na možnosti interného výpočtového systému banky nemôže obstať.“

43. Žalovaná v podanom odpore namietala aj neoverenie jej bonity právnym predchodcom žalobcu - bankou za účelom posúdenia schopnosti splácať úver. K tejto skutočnosti sa žalovaný vo svojich vyjadreniach vôbec nevyjadril a nepredložil ani žiadne dôkazy na preukázanie, že z jeho strany bola s odbornou starostlivosťou posúdená schopnosť žalovanej splácať spotrebiteľský úver. Aj keď je možné uzavrieť, že z vyššie uvedených dôvodov mal súd dostatočne preukázanú bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, na druhej strane, keďže právny predchodca žalobcu žiadnym spôsobom nepreukázal ako posúdil bonitu žalovanej na poskytnutie úveru tak vysokej výšky 11.000,- eur a táto skutočnosť nevyplýva ani z nim predložených dôkazov, je možné toto správanie právneho predchodcu žalobcu vyhodnotiť na jeho ťarchu ako hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., čo v súlade s § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru (bližšie sa otázkou bonity zaoberal aj Krajský súd Prešov v rozsudku sp. zn. 6Co/171/2016 zo dňa 27.10.2016, ktorým potvrdil rozsudok Okresného súdu Prešov č. k. 9C/3/2016-36 zo dňa 14.03.2016, ktorým súd dokonca pre pasivitu žalobcu pri posúdení bonity klienta žalobu zamietol).

44. Vzhľadom k všetkým vyššie uvedeným skutočnostiam súd považuje úver podľa § 11 ods. 1 2 zákona č. 129/2010 Z. z. za bezúročný a bez poplatkov, nakoľko zmluva o úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. j) a písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. a podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v dôsledku hrubého porušenia ustanovenia § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z.

45. Vo vzťahu k Rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 9. 11. 2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s. c/a Klára Bíróová, súd uvádza, že Súdny dvor v uvedenom rozhodnutí vyslovil, že Článok 23 smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 tejto smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybníť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Súd však má za to, že v prípade nedostatkov v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedených vyššie, tieto nedostatky zmluvy neumožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať výšky mesačnej splátky, celkovej čiastky k zaplaceniu a RPMN. Je preto zrejmé, že tieto nedostatky mohli ovplyvniť rozhodnutie spotrebiteľa o uzavretí zmluvy a v konečnom dôsledku o výške a trvaní záväzku. Uvedenie správnej celkovej čiastky úveru a správnej výšky RPMN je podmienkou vzniku nároku veriteľa na úroky a poplatky.

46. Na rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 9. 11. 2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s. c/ a Klára Bíróová, poukázal aj právny predchodca žalobcu v súvislosti s bodom 2.8 zmluvy o úvere. Súd, rovnako ako aj právny predchodca zastáva názor, že zmluva o spotrebiteľskom úvere nemusí síce byť obsiahnutá v jednom dokumente, ale ako vyplýva z odôvodnenia rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15 v zmluve musí byť jasný odkaz na konkrétny dokument, ktorý by navyše musel byť odovzdaný žalovanému ako spotrebiteľovi ešte pred uzavretím zmluvy. Túto skutočnosť nemal súd preukázanú a navyše súdu nie je ani zrejmé, s akým konkrétnym úmyslom právny predchodca žalobcu poukázal práve na toto rozhodnutie, keďže okrem citácie časti tohto rozhodnutia neuviedol žiadne ďalšie konkrétne skutočnosti, na ktoré chcel týmto rozhodnutím poukázať.

47. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia mal súd za to, že žaloba je po čiastočnom späťvzati právnych predchodcom žalobcu čiastočne dôvodná. Z vykonaného dokazovania mal preukázané, že účelom uzavretia zmluvy medzi žalobcom a žalovanou bolo poskytnutie pôžičky. Medzi stranami nebolo sporné, že výška poskytnutej pôžičky bola 11.000,- eur a taktiež nebolo nikým a ničím spochybnené tvrdenie žalobcu, že žalovaná zaplatila celkovo sumu 6.447,95 eur. Rovnako žalovaná nenamietala, že dňa 15.08.2017 došlo k predčasnemu zosplatneniu úveru. Vzhľadom k tomu, že poskytnutý úver je z vyššie uvedených dôvodov bezúročný a bez poplatkov, má žalobca nárok len na vrátenie úverovej istiny predstavujúcej rozdiel medzi reálne poskytnutou sumou úveru žalovanej a reálne vykonanými úhradami žalovanou žalobcovi, t. j. vo výške 4.552,05 eur (11.000 eur - 6.447,95 eur). Súd preto žalobe v časti na zaplatenie sumy 4.552,05 eur vyhovel a II. výrokom zaviazal žalovanú na zaplatenie istiny vo výške 4.552,05 eur. V prevyšujúcej časti istiny súd žalobu zamietol (len pre úplnosť súd uvádza, že zamietnutie sa rovnako vzťahuje aj na vyčíslený zmluvný úrok z istiny od momentu poskytnutia úveru do zosplatnenia).

48. Podľa § 517 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

49. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

50. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

51. Žalovaná si svoje povinnosti voči žalobcovi podľa vyššie uvedeného a zisteného skutkového stavu riadne a včas neplnila, žalobcovi preto vznikol nárok nielen na zaplatenie dlžnej sumy, ale aj na zaplatenie úrokov z omeškania v súlade s nariadením vlády SR č. 87/1995 Z. z. o 5 percentuálnych bodov vyššie ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu (základná úroková sadzba ECB v období vzniku omeškania platná od 16.03.2016 predstavovala 0,00 %, nie žalobcom uplatnenú úrokovú sadzu 0,05 %) t. j. vo výške 5,00 %.

52. Právny predchodca žalobcu si tento úrok vyčísľil ako zákonný úrok z omeškania od momentu poskytnutia úveru do momentu vyhlásenia predčasnej splatnosti, t. j. do 15.08.2017, ktorého výšku spolu s dlžným úrokom vyčísľil na sumu 948,53 eur, ďalej aj ako vyčíslený zákonný úrok z omeškania vo výške 906,48 eur od momentu zosplatnenia úveru, t. j. od 16.08.2017 do vykonania poslednej úhrady žalovanou, pravdepodobne dňa 10.09.2019 a napokon po poslednom čiastočnom späťvzati ako zákonný úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 8.581,61 eur od 11.09.2019 do 09.10.2019, vo výške 5 % ročne zo sumy 8.536,61 eur od 10.10.2019 do 11.11.2019, vo výške 5 % ročne zo sumy 8.491,61 eur od 12.11.2019 do 12.12.2019, vo výške 5 % ročne zo sumy 8.446,61 eur od 13.12.2019 do 09.01.2020, vo výške 5 % ročne zo sumy 8.401,61 eur od 10.01.2020 do 16.02.2020, vo výške 5 % ročne zo sumy 8.356,61 eur od 17.02.2020 do 19.03.2020, vo výške 5 % ročne zo sumy 8.311,61 eur od 20.03.2020 do 16.04.2020, vo výške 5 % ročne zo sumy 8.266,61 eur od 17.04.2020 do 11.06.2020, vo výške 5 % ročne zo sumy 8.176,61 eur od 12.06.2020 do 19.07.2020, vo výške 5 % ročne zo sumy 8.131,61 eur od 20.07.2020 do 19.08.2020, vo výške 5 % ročne zo sumy 8.086,61 eur od 20.08.2020 do 13.11.2020 a vo výške 5 % ročne zo sumy 7.915,61 eur od 14.11.2020 do zaplatenia. Právny predchodca žalobcu v podanej žalobe neuviedol, ako vyčísľil úrok z omeškania (z akých súm, aká je jeho konkrétna výška) už od momentu poskytnutia úveru až do vykonania poslednej úhrady žalovanou dňa 10.09.2019. Súd preto nemohol priznať vyčíslený úrok z omeškania od momentu poskytnutia úveru do 10.09.2019, nakoľko vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru bol úrok z omeškania účtovaný z nesprávneho základu a v nesprávnej výške. Jednotlivé úhrady vykonané žalovanou boli veriteľom zle započítavané aj na úhradu úrokov a poplatkov, hoci mali byť započítavané len na čistú úverovú istinu.

53. Pokiaľ ide o omeškanie žalovanej po predčasnem zosplatnení úveru, t. j. po 15.08.2017, súd priznal úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 6.836,37 eur (11.000,- eur - 4.163,63 eur) od 01.09.2017 do zaplatenia tej ktorej čiastočnej úhrady žalovanej po zosplatnení úveru špecifikovanej vo výroku tohto rozsudku. Po poslednej úhrade uskutočnenej dňa 13.11.2020, je žalovaná od 14.11.2020 v omeškaní

so zaplatením sumy 4.552,05 eur, preto od 14.11.2020 bol priznaný úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy až do jej zaplatenia. Pri určení začiatku doby omeškania vychádzal súd z výzvy na úhradu dlžnej sumy zo dňa 15.08.2017, podľa ktorej mala žalovaná uhradiť dlžnú sumu najneskôr do 10 kalendárnych dní od doručenia výzvy. Podľa predloženej doručky výzvy prevzala dňa 21.08.2017 a desiaty deň pripadol na 31.08.2017 a keďže tento deň neuhradila dlžnú sumu, nasledujúcim dňom, t. j. dňom 01.09.2017 sa dostala s jej úhradou do omeškania a jej omeškanie trvá. Súd preto zamietol žalobu v časti vyčísleného úroku z omeškania za obdobie od momentu poskytnutia úveru do vyhlásenia predčasnej splatnosti, od momentu zosplatenia úveru 10.09.2019 a aj v časti úroku z omeškania vzťahujúceho sa k sume zamietnutej istiny, a to z tých istých dôvodov, z ktorých zamietol žalobu aj v časti tejto istiny.

54. Žalovaná vo vyjadrení zo dňa 23.07.2020 požiadala o možnosť splácať prisúdenú sumu v splátkach, bez bližšieho odôvodnenia. Súd preskúmal jej žiadosť v súlade s § 232 ods. a 4 Civilného sporového poriadku a povolil žalovanej splácať dlžnú sumu s príslušenstvom v splátkach vo výške 45,- eur. Súd mal za to, že výška splátok je v súlade so zásadou spravodlivej ochrany práv podľa čl. 2 Základných princípov Civilného sporového poriadku, keď zároveň určil, že omeškanie s plnením jednej splátky bude mať za následok splatnosť celého plnenia. Súd tak rozhodol z dôvodu finančnej situácie žalovanej preukázanej odpoveďou na lustráciu v Sociálnej poisťovni, keď žalovaná je starobnou dôchodkyňou a jej jediným príjmom je starobný dôchodok vo výške 397,40 eur mesačne, pričom tak vysokú sumu, na ktorej úhradu ju zaviazal súd by z tohto platu nedokázala uhradiť hneď po právoplatnosti a vykonateľnosti rozsudku. Žalovaná nemá vykonávané žiadne zrážky zo mzdy, na Okresnom súde Kežmarok nie je voči nej vedené žiadne iné súdne konanie, a preto je predpoklad, že sumu v stanovených mesačných splátkach bude uhrádzať, a to s prihliadnutím na skutočnosť, že takto robí aj doposiaľ. Súd mal preto za to, že prípadné nevyhovenie žiadosti žalovanej o splátky by malo horší dopad na jej celkové majetkové postavenie v porovnaní s dopadom na žalobcu, ktorý je obchodnou spoločnosťou s rozsiahlym predmetom činnosti, okrem iného aj poskytovaním spotrebiteľských úverov bez obmedzenia rozsahu poskytovania spotrebiteľských úverov a celkovými výnosmi za rok 2019 vo výške 2 487 434 eur. Na druhej strane žalovaná nie je schopná uhradiť celú žalovanú sumu jednorazovo bez toho, aby vážnym spôsobom bolo ohrozené zabezpečenie jej základných životných potrieb.

55. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 a § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku, keď pri ustálení pomeru úspechu a neúspechu treba vziať do úvahy, že žalobe bolo sčasti vyhovené a sčasti bolo konanie zastavené zavinením žalovanej, ktorá po podaní žaloby hradila ďalšie splátky úveru. Žalobca bol úspešný v časti istiny 5.182,05 eur (11.000,- eur - 5.817,95 eur), čo predstavuje 47 % a žalovaná bola úspešná v časti istiny 5.817,95 eur (11.000,- eur - 4.552,05 eur -630,- eur), čo predstavuje 53 %. Keďže pomer úspechu strán je pol na pol (s rozdielom 6%), tak súd rozhodol tak, ako je uvedené v IV. výroku rozsudku a stranám sporu nepriznal náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Kežmarok.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolať proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolať dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.